दान्तिकमागत्य नमस्कारं चक्रतुः। तत्र चैकाब्रवीत्। विजयस्व महा
राज यस्य प्रदानात् सर्वं सुखं लभ्यते। द्वितीया तु विहितं भुङ्क्ष्व महा
राजेति ब्रवीति। तच्छ्रुत्वा प्रकुपितो राजाब्रवीत्। भो मन्त्रिण एनां
दुष्टभाषिणीं कुमारिकां कस्यचिद्वैदेशिकस्य प्रयच्छत। येन निजविहि
५ तमियमेव भुङ्क्ते। अथ तथेति प्रतिपद्याल्पपरिवारा सा कुमारिका
मन्त्रिभिस्तस्य देवकुलाश्रितराजपुत्रस्य प्रतिपादिता। सापि प्रहृष्टमान
सा तं पतिं दैववत् प्रतिपद्यादाय चान्यविषयं गता। ततः कस्मिं
श्चिद्दूरतरनगरप्रदेशे तडागतटे राजपुत्रमावासरक्षायै निरूप्य। स्वयं च
घृततैललवणतण्डुलादिक्रयनिमित्तं सपरिवारा गता। कृत्वा च क्रय
१० विक्रयं यावदागच्छति। तावत् स राजपुत्रो वल्मीकोपरिकृतमूर्धा
प्रसुप्तः। तस्य च मुखाद्भुजगः फणान्निष्क्रम्य वायुमश्नाति। तत्रैव
च वल्मीके ऽपरः सर्पो निष्क्रम्य तथैवासीत्। अथ तयोः परस्पर
दर्शनेन क्रोधसंरक्तलोचनयोर्मध्याद्वल्मीकस्थेन सर्पेणोक्तं। भो भो
दुरात्मन् कथं सुन्दरसर्वाङ्गं राजपुत्रमित्थं कदर्थयसि। मुखस्थो ऽहि
१५ रब्रवीत्। भो भो त्वयापि दुरात्मनास्य वल्मीकस्य मध्ये कथमिदं
दूषितं हाटकपूर्णं कलशयुगलमित्येवं परस्परस्य मर्माण्युद्घाटितवन्तौ।
पुनर्वल्मीकस्थो ऽहिरब्रवीत्। भो दुरात्मन् भेषजमिदं ते किं को
ऽपि न जानाति। पञ्जीर्णोत्कालितकञ्जिकाराजिकापानेन भवान्
विनाशमुपयाति। अथोदरस्थो ऽहिरब्रवीत्। तवाप्येतद्भेषजं किं
२० कश्चिदपि न वेत्ति। यदुष्णतैलेन वा महोष्णोदकेन तव विनाशः
स्यादिति। एवं च सा राजकन्या विरूपान्तरिता तयोः परस्परालापान्
मर्ममयानाकर्ण्य तथैवानुष्ठितवती। विधायाव्यङ्गं नीरोगं भर्तारं
निधिं च परममासाद्य स्वदेशाभिमुखं प्रायात्। पितृमातृस्वजनैः
प्रतिपूजिता विहितोपभोगं प्राप्य सुखेनावस्थिता। अतो ऽहं ब्रवीमि।
२५ परस्परस्य मर्माणि ये न रक्षन्ति जन्तवः।